

KJAK

Smyril Line – politiska avgerðin var neyðug og røtt

Johan Dahl
Landsstýrismaður
í Vinnumálum

Smyril Line hevði eitt avlop uppá 36 mió kr. í 2014. Hetta er fjórða árið á rað, har felagið hevur framgongd og vaksandi avlop. Høvudsorsøkin til góðu gongdina er ein støðugur vøkstur í søluni, fleiri ferðandi, lægri olju-prísir og ein framhaldandi effektivur rakstur.

Felagið hevði við nýggju Norrønu stórar búskaparligar trupuleikar rakstrarliga og figgjarliga fyrstu árin. Tí vórðu gjørdar nógvar

kreppuloysnir og kreditorloysnir, áðrenn landið og Framtak máttu taka um endan við nýggjum kapitali.

Landið og Framtak settu nýggjan partapening í felagið, tá tað stóð til at fara á heysin og seinni komu nýggir privatir partaeigarar við meira peningi ella kapitali.

Landið tók lut, av tí orsøk, at politiska skipanin í hesum serliga føri metti, at nøkur størri samfelagslig virði stóðu uppá spæl og at

avleiðingarnar av, ikki at taka lut í einari endurreisn av felagnum, kundu verða sera óhepnar fyri menningina av samfelagnum og vinnuni.

Fyriføroyingar og føroyska vinnu umframt útlendingar, er eitt slíkt sjóvegis samband frá og til meginlandið og Ísland ógvuliga umráðandi. Tí var tað gott, at felagið varð umskipað við hjálp frá landinum og Framtak, og at nýggir privatir eigarar seinni keyptu seg inn í felagið.

Henda kreppuloysn og hjálp til sjálvhjálps-loysn hevði við sær, at hetta stóra flutningsfelag kundi varðveitast í Føroyum og skapa nógv arbeidsplass, bæði umborð og á landi.

Reiðarið gevur í dag stórt avlop og er væl ríkið og hevur stóran týðning fyri vinnuliga virksemd í Føroyum.

Smyril Line er ein týðandi aktørur í menningini av okkara ferðavinnu, nú eisini á landi - Skálavík og aðrar

áhugaverdar verkætlanir í ferðavinnuhøpi. Eisini hevur felagið eitt gott samstarv við ALS um rekruttering av manning til Norrønu.

Tá vit í dag eftirmeta politisku avgerðina, um tá at endurreisa felagið og bjarga Norrønu, við hjálp við kapitali frá landinum og Framtak, so kunnu vit staðfesta, at henda avgerðin sær út til at hava eydnast væl - og tí var politiska avgerðin neyðug og røtt.

A-toymíð og B-liðið

Av sonnum ein lagnuløta í sjónvarp Føroya í farnu viku, tá politisku flokkarnir trinu fram á pallin og aftaná sendingin um stakar mammur, sum stríðast við at fáa endarnar at røkka saman í gerandisdegnum.

Dagny Joensen

Ikki tí at tað var so nógv nýtt at frætta av politiska vígvøllinum, har menn stóðu so herðabreiðir og brettu sær á í royndini at greiða Føroya fólki frá framtíðar politikkinum, nú val verður í heyst. Tað var tað tað var.

Meira hugvekjandi var at fáa innlit í gerandisdagin hjá børnum og støkum mammum, sum stríðast eitt endaleyst stríð fyri at fáa gerandisdagin at rigga so dánt. Lítið útsving var fyri at gera stórvegis annað og meira enn

at fáa mat á borðið og syrgja fyri, at nóg nógv var eftir at gjalda húsaleigu. Eitt av børnunum segði seg sleppa at velja eina frítíðargrein innan ítrótt, men legði aftrat, at hann kendi onkran sum gekk til heili trý ítróttarítriv – hvør skal siga: hetta ikki var honum beskorið - .

Nú kundi tú hugsað, at talan var um børn hjá støkum mammum, sum fingi til dagin og vegin frá Almu, men so var ikki. Her er talan um kvinnur, sum høvdu heiltíðarstarv, men sum kortini ikki vunnu so mikið, at tær kundu geva børnum sínum ein virðiligan gerandisdag, við skúla og frítíð, sum fyri tey flestu er ein sjálffylgja.

Politiska skipanin letst ikki um vón

Nú hava vit av og á hoyrt um familjur, sum liva undir

fátækramarkinum, men tað hevur ikki ført til, at politiska skipanin av álvara hevur tikið trupulleikan til sín.

Støku mammurnar noyddist at taka til takkar við at ein maður í Havn býtir út matvørur, sum eru farnar um seinasta søludag, og tí skuldi blakast burtur kortini.

So kom afturvendandi jólahátíðin, har vit øll skuldu vera so øgiliga góð av okkum og lata teimum mest treingjandi nøkur oyru.

Ikki eitt ilt ord um mannin, sum koyrir gamlan mat út til einligar mammur, ella um hjálparfelagsskapin ”Í menniskjum góður tokki”. Hóast roynt verður at stuðla og hjálpa har á stendur, so er hetta bert ein sovikoddi hjá politisku skipanini til einki at gera fyri, at bøta um korini hjá mest fátæku familjunum her á landi.

Álvaratos, hvussu torført er tað at stinga út í kortið og fáa yvirilit yvir, hvussu nógvar familjur talan er um? Vit eru hóast alt bara 48000 fólk í hesum landi, og flest øll hava – meir ella minni - nóg mikið til dagin og vegin.

Stakar mammur ein samfelagsíloga

Hinvegin, so eru einsamallu mammurnar at sammeta við eina samfelagsliga íløgu, sum hevur til uppgávu at ala børn síni upp til at gerast góðir borgarar og hervið geva teimum møguleika at mennast og t.d. fáa útbúgving ella læru, til gagns fyri seg og síni og samfelagið.

Hetta er uppgávan hjá støkum foreldrum, men fyri at røkka hesum máli, er tað ikki ov nógv kravt, at tær fáa sømilig kor og løn fyri sítt stríð. Eitt nú við skattalætta

ella leiguískoyti. Tá er ikki talan um eina tilvildarlaga álmussu, men meira eitt tekin um, at samfelagið virðir støku mammuna, og fegin vil geva sítt ískoyti, uttan tó at tær skulu kenna seg sum ein minniluta í samfelagnum

Hetta er uppgávan hjá politisku skipanini at taka sær av, og ikki mál hjá privatum hjálparstovnum. Við virðing fyri teimum, sum gera góðgerðararbeiði, so er tað ein forðing fyri, at politiska skipanini ikki tekur málið í álvara. Hartil kemur, at privatir hjálparfelagsskapir ikki hava skyldu at halda fram um neyðugt, men samstundis gevur myndugleikunum frítt spæl til einki at gera.

Politiska skipanin eigur ábyrgdina

Onnur skelkandi tíðindir

hetta kvøldið var, at fólk í áralongum starvi eru tímalønt. Hvussu tað hongur saman, var formaðurin í S&K bjóðaður í Degi og Viku at greiða frá. Hann misskilti fullkomiliga sín leiklut og gjørdi mest burturúr at lýsa fakfelagið sum stovn.

Við politisku skipanini, arbeidsviðurskiftunum og fakfelagsligi parturin hjá støku mammunum, er skilligt, at okkurt skilagott má gerast, fyri at ein partur av borgarunum í hesum landi skulu fáa sømilig kor at virka undir.

Tað krevur, at politiska skipanin vaknar og tekur á seg ábyrgdina at stuðla teimum, sum hava fyri neyðini at fáa eina hjálpandi hond.

Himmelborgarar

Símun Pauli Jacobsen

Tann kristni má lúka tær treytir, sum øll onnur menniskju hava í hesum heimi. Vit eru fødd til trupulleikar, sum øll onnur og fáa royndir, sum øll onnur. Verður tað arbeidssloysi, so verða vit eisini rakt. Verður tað kríggj, eru eisini vit í vanda. Vit eru í

vanda at fáa somu sjúkur eins og fleiri av teimum psyko-logiskum trupulleikum, sum øll onnur.

Tí mugu vit eisini vísa áhuga fyri hesum verandi heimi. Vit mugu gera alt, vit kunnu fyri at hjálpa okkara næsta, sum vit búgva saman við, um hann er trúgvandi ella ikki.

Álíkavæl er tað satt, at tann trúgvandi enntá í hesum heimi hevur einstøk privilegium. Charles Spurgeon segði stundum: »Allar helvitis legiónir kunnu ikki noyða okkum at gera djævulsins verk«. Hesin heimsins harri kann fáa sínar tærarar at tæna honum, men han kann ikki fáa sín vilja við »himmelborgarunum«. Tað

sanna Guds barn kann gerast immunt fyri Satans boðum. Í veruleikanum eru vit tey einastu, sum eru frí menniskju. Tað eru menniskju nú á døgum, sum siga, at vit mugu gera sum hini, vit mugu skikka okkum sum hesin heimur, vit mugu fylgja streyminum, vit kunnu ikki ganga móti fjøldini. Men tann trúgvandi sigur: »Nei, rokna ikki við, at eg gangi í heimsins fótasporum. Eg eri í Rom, men ikki av Rom, eg geri ikki eins og Rom. Eg eri ein fremmandur, ein útlendingur, mítt borgarskap er í himlinum«.

Vit hoyra heima í einum øðrum heimi. Skriftin sigur: »Elski ikki heimin, ei heldur tað, sum í heiminum er!

Um onkur elskar heimin, er kærleiki Faðirsins ikki í honum (1. Joh 2,15). Tað er betur at verða spottaður enn at verða róstur. Kristi krossur er størri ríkidømi enn allir skattir í Washington, London, París ella Moskva.

Hesir heimsins skattir eru ikki nakað fyri útlendingar. Skattur okkara er í himlinum, hvar hvørki mølur ella rustur etur, og tjóvar ikki bróta inn og stjála (Matt. 6,20). Ein kann ikki brúka amerikanskar dollarar, ensk pund ella týskar markar í himlinum. Tá vit koma til himmalin, vilja vit ynskja, at vit høvdu lagt størri skattir í tess bankar. Eg vil heldur vera ríkur hjá Gudi enn millum menniskju.

Sum himmalborgarar

skulu vit eisini hava lut í himmalsku dýrdini. Bíblían lærir, at eisini einglarnir skulu vera okkara tænarar. Teir stóru, heilagu, sum hava livað í fornum tíðum, skulu vera har saman við okkum.

Ein bilistur steðgaði einum manni til gongu fyri at spyrja um vegin til eina ávísa gøtu. Tá maðurin hevði greitt honum um vegin, spurdi bilisturin ivandi: »Er tað tann skótasti vegurin?«. Svarið var: »Tað er tann einasti vegurin«.

Tað er einans ein vegur til himmalin. Jesus segði: »Eg eri vegurin, sannleikin og livið; eingin kemur til faðirin uttan gjøgnum meg«. Bíblían seinasta innbjóðing ljóðar soleiðis: »Og Andin og Brúð-

urin siga Kom! Og tann, sum tystir, hann komi, og tann sum vil, hann tekur lívsins vatn óforskyt (Áp. 22,17).

Vit liva framvegis í náðitíðini. Guds tilboð um fyrigeving og einum nýggjum lívi stendur framvegis við. Men hurðin vil ein dagin verða afturlatin. Ein dag vil tað verða ov seint. Tað er tí, at Bíblían ávarar og støðugt rópar. »Nu er frelsunardagurin!« (2. Kor. 6,2).

Tá syndaflóðin kom, var Noah tryggur í ørkini. Hnan hevði einfalt litið á Gud og tikið hann upp á orðið.

Kelda: Billy Graham